

22 stycznia

W OCZEKIWANIU NA BEATYFIKACJĘ PAULINY JARICOT

MYŚL NA DZIŚ

„Kościele święty, moje serce pęka z czułości na wspomnienie twoich dobrodziejstw! Będiesz się radował w kolejnych wiekach nieustającą młodością, odnowioną w Eucharystii, chlebie żywym i źródle żywej wody, która spłynęła z nieba i która daje życie samego Boga”.

Paulina Jaricot

ROZWAŻANIE

Siedemnastoletnia Paulina Jaricot, pod wpływem jednego z kazań w kościele Saint-Nizier, porzuciła wystawny tryb życia i drogie stroje. Postanowiła podobać się tylko Bogu. We wspomnieniach z tego czasu napisała: „Szukałam wszędzie swojego Boga – w kwiatach, gwiazdach, księżycu. Całowałam niekiedy liście drzew, jako że wyszły spod ręki Stwórcy”. Zaangażowała się w pomoc kobietom z ulicy. Aby wynagrodzić za rany zadane Bogu przez rewolucję francuską, wraz z robotnicami z swojej dzielnicy stworzyła grupę Wynagrodzicielek Serca Jezusa.

Na spotkanie ze sobą Pan Bóg prowadzi każdego z nas swoimi drogami. Wsłuchujmy się w głos naszego Ojca, abyśmy mogli odczytać Jego wolę i pójść drogą, którą nam wskaże.

MODLITWA

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty stworzywszy człowieka na swój obraz i podobieństwo powołałeś go do wiecznej wspólnoty ze sobą, pokornie Cię błagamy, daj nam w szczęściu i pokoju przeżywać radość z wyniesienia do chwały ołtarzy Twojej służebnicy Pauliny. Niech jej troska o szerzenie Twego królestwa zapali nas do większej gorliwości w praktykowaniu chrześcijańskich cnót. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.